

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دانشکده علوم

گروه زیست شناسی

پایان نامه تحصیلی برای دریافت درجه کارشناسی ارشد رشته زیست شناسی گرایش فیزیولوژی گیاهی

بررسی اثر L-آرژنین و D-آرژنین در کاهش اثرات ناشی از تنش خشکی در گیاه گوجه فرنگی

Lycopersicon esculentum

اساتید راهنما :

دکتر خسرو منوچهری کلانتری

دکتر محمد مهدی یعقوبی

استاد (استادان) مشاور :

دکتر زهرا اسرار

مؤلف :

فرشته میرزایی

خردادماه ۱۳۹۰

تقدیم به:

بنیانگذاران دانشگاه شهید باهنر کرمان

مهندس علیرضا فضلی پور و خانم فخره صبا

و فرزندان این دو بزرگوار

و دانشجویان دانشگاه شهید باهنر کرمان

تقدیم به:

پدر و مادر عزیزم

تشکر و قدردانی

سپاس خدای یکتا را که هر چه هست از اوست.

برخود لازم می‌دانم از زحمات تمام عزیزانی که به طریقی مرا یاری نموده‌اند نهایت تشکر و قدردانی را داشته باشیم. از استاد گرامی و معظم خود آقای دکتر خسرو منوچهری کلانتری به دلیل راهنمایی و هدایت مؤثر و نیز پیگیری‌های مستمر برای انجام این پایان‌نامه کمال تشکر و سپاسگذاری را دارم. ایشان در تمام طول دوران کارشناسی ارشد در حل مشکلات درسی و راهنمایی پایان‌نامه از هیچ کوششی دریغ نوریده و پشتیبان این جانب بوده‌اند.

مراتب سپاس و قدردانی خود را از زحمات ارزشمند و بی‌دریغ جناب آقای دکتر محمدمهدی یعقوبی ابراز می‌دارم. شایسته است از اساتید و کارکنان گروه زیست‌شناسی و کارکنان و دانشجویان هایتک نهایت سپاس و تشکر را داشته باشم.

چکیده:

تنش خشکی از مهم ترین تنش های محیطی است و از عوامل محدود کننده ی رشد و تولید محصولات کشاورزی محسوب می شود.

گزارش شده است که اسید آمینه آرژنین از طریق سه مسیر متابولسمی و محصولات نهایی این مسیرها (شامل پرولین، پلی آمین و نیتریک اکسید) در تنش های زیستی و غیرزیستی شرکت کرده و اثرات مخرب ناشی از این تنش ها را تخفیف می دهد. در این پژوهش از دو ایزومر آرژنین یعنی L-آرژنین و D-آرژنین به عنوان پیش تیمار گیاه گوجه فرنگی استفاده شد. گیاهان در معرض خشکی قرار گرفتند و اثرات این دو ایزومر آرژنین بر برخی پارامترهای فیزیولوژیکی و بیان ژن آرژیناز که یکی از آنزیم های دخیل در سنتز پرولین و پلی آمین می باشد مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج نشان داد که وزن تر و خشک ریشه و ساقه و محتوی نسبی آب گیاه، تحت تنش خشکی، نسبت به شاهد کاهش یافت که پیش تیمار گیاهان با L-آرژنین تا حدی این کاهش را جبران کرد اما D-آرژنین تاثیر بسزایی در این مورد نداشت. در تمامی گروه هایی که تحت تنش خشکی قرار داشتند کاهش در طول ساقه مشاهده شد ولی تفاوت بین این گروه ها در سطح معنی داری نبود. هم چنین تیمار آرژنین بر روی رنگیزه های فتوسنتزی هم تاثیر معنی داری نداشت.

مقدار فلاوونوئید، قندهای احیاء کننده و محصولات پراکسیداسیون لیپیدها (مالون دآلدئید و سایر آلدئیدها) تحت تنش خشکی افزایش یافتند که پیش تیمار گیاهان با D-آرژنین و L-آرژنین، تاثیر معنی داری بر مقدار فلاوونوئید و قندهای احیاء کننده نداشت ولی توانست خسارات ناشی از افزایش پراکسیداسیون لیپیدها را جبران کند.

پرولین، تحت تنش خشکی افزایش یافت که پیش تیمار با L-آرژنین، مقدار آن را چند برابر کرد، نتایج آنالیز مولکولی و افزایش بیان ژن آرژیناز که در سنتز پرولین نقش دارد هم موید این مطلب است. در مورد پیش تیمار با D-آرژنین مقدار پرولین افزایش یافت ولی نسبت به اثر L-آرژنین کمتر بود که با بررسی بیان ژن آرژیناز در این گروه مشخص شد که آرژیناز می تواند از این ایزومر آرژنین هم استفاده کرده و پرولین تولید کند. بنابراین به نظر می رسد که نقش حفاظتی آرژنین در کاهش اثرات مخرب ناشی از تنش خشکی بر گیاه، از طریق مسیر سنتز پرولین، بیشتر مربوط به ایزومر L-آرژنین باشد

فهرست مطالب

۲	۱- مقدمه
۲	۱-۱- تنش خشکی
۲	۲-۱- پاسخ گیاهان به تنش خشکی
۴	۳-۱- اثرات عمومی تنش خشکی
۴	۱-۳-۱- اثر تنش خشکی بر رشد گیاه
۵	۲-۳-۱- اثر تنش خشکی بر ساختمان گیاه
۶	۳-۳-۱- اثر تنش خشکی بر رنگیزه ها
۷	۴-۳-۱- اثر تنش خشکی بر فتوسنتز
۸	۵-۳-۱- اثر تنش خشکی بر تنظیم کننده های رشد گیاه
۸	۶-۳-۱- اثر تنش خشکی بر پرولین
۱۰	۷-۳-۱- اثر تنش خشکی بر کربوهیدراتها
۱۱	۸-۳-۱- پاسخ های مولکولی به تنش خشکی
۱۲	۴-۱- تنش اکسیداتیو
۱۳	۱-۴-۱- مکانیزمهای حفاظتی گیاهان در برابر تنش اکسیداتیو
۱۹	۵-۱- اسیدهای آمینه و تنش خشکی
۱۹	۶-۱- تاثیر اسیدهای آمینه بر نفوذپذیری غشاء و انتقال یون
۲۰	۷-۱- آمینواسیدها به عنوان اسمولیت
۲۱	۱-۷-۱- آرژنین
۲۳	۸-۱- متابولیسم آرژنین
۲۳	۱-۸-۱- بیوسنتز پلی آمینها از آرژنین
۲۴	۲-۸-۱- بیوسنتز اکسید نیتریک از آرژنین
۲۴	۳-۸-۱- بیوسنتز پرولین از آرژنین
۲۵	۹-۱- ارتباط بین فعالیت آنزیم آرژیناز و NOS
۲۵	۱۰-۱- اختصاصی بودن انتقال آرژنین به میتو کندری
۲۷	۱۱-۱- نحوه فعالیت آنزیم آرژیناز
۲۸	۱-۱۱-۱- اختصاصی بودن سوسترای آرژیناز
۲۹	۲-۱۱-۱- بیان ژن آرژیناز در بافت های رویشی

۳۰	۱-۱۱-۳- بیان ژن آرژیناز در گرده
۳۱	هدف از انجام طرح
۳۳	۲- مواد و روش های آزمایشگاهی
۳۳	۲-۱- تهیه و انتخاب بذرهای گیاه مورد پژوهش
۳۳	۲-۲- کشت گیاه
۳۳	۲-۳- شرایط نور و دما برای رشد گیاهان
۳۳	۲-۴- نحوه اعمال تیمار
۳۵	۲-۵- مطالعات مرفولوژیکی
۳۵	۲-۵-۱- اندازه گیری وزن تر برگ
۳۵	۲-۵-۲- اندازه گیری وزن خشک برگ
۳۵	۲-۵-۳- اندازه گیری طول اندام هوایی
۳۶	۲-۵-۴- اندازه گیری طول ریشه
۳۶	۲-۵-۵- اندازه گیری محتوای نسبی آب برگ (RWC)
۳۶	۲-۶- مطالعات بیوشیمیایی
۳۶	۲-۶-۱- سنجش میزان رنگیزه های فتوسنتزی (کلروفیل و کاروتنوئید)
۳۷	۲-۶-۲- اندازه گیری فلاونوئیدها به روش جذب اسپکتروفتومتری (Krizek 1998)
۳۷	۲-۶-۳- سنجش میزان قندهای احیاکننده (Somogy 1952)
۳۹	۲-۶-۴- اندازه گیری مقدار پرولین
۴۱	۲-۶-۵- سنجش میزان پراکسیداسیون لیپیدها
۴۲	۲-۷- بررسی های مولکولی
۴۲	۲-۷-۱- استخراج RNA کل از سلولهای برگ گوجه فرنگی
۴۵	۲-۷-۲- مراحل انجام کار
۴۶	۲-۷-۳- تیمار RNA با آنزیم DNase I
۴۷	۲-۷-۴- ساخت DNA مکمل
۴۸	۲-۷-۵- واکنش PCR
۵۲	۳- نتایج
۵۲	۳-۱- وزن تر برگ و ریشه
۵۳	۳-۲- وزن خشک برگ و ریشه
۵۵	۳-۳- طول ساقه و ریشه

۵۷	۴-۳- محتوی نسبی آب برگ (RWC).....
۵۸	۵-۳- رنگیزه های فتوستتزی
۶۰	۶-۳- مقدار فلاونوئید های برگ
۶۵	۷-۳- مقدار قندهای احیاء کننده
۶۷	۸-۳- پرولین برگ و ریشه
۶۹	۹-۳- مالون دآلدئید
۷۱	۱۰-۳- سایر آلدئید ها
۷۳	آنالیز بیان ژن
۷۸	۴- بحث و نتیجه گیری
۷۹	۱-۴- اثر پیش تیمار L-Arg و D-Arg بر پارامترهای مورفولوژیکی تحت تنش خشکی
۷۹	۱-۴-۱- وزن تر و خشک برگ و ریشه
۸۰	۱-۴-۲- طول ساقه و ریشه
۸۲	۱-۴-۳- محتوی نسبی آب برگ
۸۵	۲-۴- مطالعات بیوشیمیایی
۸۵	۲-۴-۱- رنگیزه های فتوستتزی (کلروفیل a و کلروفیل b و کلروفیل کل و کاروتنوئیدها)
۸۷	۲-۴-۲- فلاونوئیدها
۸۸	۲-۴-۳- میزان قندهای احیاء کننده
۸۹	۲-۴-۴- پرولین
۹۱	۲-۴-۵- مالون دآلدئید
	۳-۴- آنالیز مولکولی اثر پیش تیمار L-Arg ,D-Arg بر بیان ژن آرژیناز ۱ در برگهای گیاه گوجه فرنگی تحت تنش خشکی
۹۳	نتیجه گیری کلی
۹۴	پیشنهادات
۹۶	منابع

فصل ۱

(مقدمه)

۱- مقدمه:

۱-۱- تنش خشکی:

گیاهان در نواحی خشک و نیمه خشک با کمبود آب مواجه بوده و آب عامل محدودکننده رشد آنها محسوب می شود، کمبود آب تنها منحصر به این نواحی نمی شود و حتی در شرایط آب و هوای مرطوب هم توزیع نامنظم بارندگی منجر به محدودیت آب قابل دسترس و در نتیجه کاهش رشد می شود. از طرف دیگر عواملی مثل سرمازدگی و یخ زدگی همراه با از دست رفتن آب موجود در بافت منجر به تنش کم آبی و خشکی در گیاهان می شود (Serrano et al 1999, Zhu 2001).

تعریف دقیق تنش کم آبی بسیار دشوار است. اما یک تعریف گسترده این است که تنش کم آبی به شرایطی اطلاق می شود که آب در دسترس گیاه کمتر از نیاز گیاه برای ماکزیمم رشد باشد. از طرف دیگر این حالت زمانی اتفاق می افتد که میزان تعرق بیش از مقدار جذب آب باشد (Hubick et al 1982).

تنش خشکی، علت اولیه کاهش ۵۰٪ محصول در بیشتر گیاهان می باشد (Boyer 1982, Bray et al 2000) که باعث بسیاری از تغییرات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی و مولکولی در گیاهان شده و رشد و محصول دهی آن ها را تحت تاثیر قرار می دهد (Serrano et al 1999, Zhu 2001) که این امر در گیاهان زراعی مثل برنج (Breveveden and Egli 2003) و گندم (Cabuslay et al 2002) گزارش شده است.

۱-۲- پاسخ گیاهان به تنش خشکی:

از آن جایی که گیاهان در مناطق خشک در بسیاری از فصول سال کم آبی یا بی آبی را تجربه می کنند، دارای خصوصیاتی برای تطابق با خشکی هستند که گروهی از خشکی اجتناب کرده و گروه دیگر آن را تحمل می کنند (Bartels et al 2001).

در اقلیمی با فصول خشک گیاهان طوری تکامل می‌یابند که در جهت دوری جستن از خشکی چرخه زندگی‌شان را در طول فصل مطلوب، قبل از فرا رسیدن خشکی شدید، کامل می‌کنند. تعدادی از گیاهان دارای اندام زیرزمینی بوده و هنگامی که بارندگی صورت بگیرد با مصرف کربوهیدرات‌های ذخیره شده در اندام‌های زیرزمینی به سرعت رشد می‌کنند این روش‌های مقاومت به خشکی را، فرار از خشکی (Drought Escape) می‌نامند (Lascano et al 2003).

گروه دیگر، با اعمالی از جمله ایجاد سیستم ریشه‌ای پراکنده و کنترل اتلاف آب از طریق برگ‌ها (با بستن روزنه برای کاهش تعرق و افزایش لایه موم و کوتیکول و کاهش سطح برگ و ذخیره آب در بافت‌ها) اثرات مخرب خشکی را به تاخیر می‌اندازند که به آن اجتناب از خشکی (Drought Avoidance) گفته می‌شود (Larcher and Walter 2001).

و گروه دیگر، پروتوپلاسم آن‌ها، توانایی سازش در برابر از دست دادن شدید آب را دارد. ساختمان پروتوپلاسم تعداد زیادی از گل‌سنگ‌ها و خزها و سرخس‌ها به گونه‌ای است که می‌توانند شرایط خشکی هوا را بدون این که از بین بروند تحمل کنند (Larcher and Walter 2001).

واکنش گیاهان به خشکی در گیاهان مختلف متفاوت است و به شدت و طول مدت تنش، همچنین به گونه گیاهی تحت تنش و سن گیاه بستگی دارد و وقتی که گیاه از خشکی اجتناب می‌کند رشد ریشه خود را افزایش و قسمت هوایی را کاهش می‌دهد که این کار منجر به افزایش جذب و کاهش تعرق شده و آب بافت گیاهی حفظ می‌شود (Batlang 2006).

از طرف دیگر، گیاهی تحمل به خشکی را داراست که توانایی ادامه عملکردهای بیوشیمیایی در شرایطی که پتانسیل آبی بافت گیاه پایین است را داشته باشد. پاسخ‌های گیاه به کمبود آب می‌تواند منجر به تغییر در مسیرهای بیوشیمیایی و بیان ژن‌هایی شود که پروتئین‌های خاصی را کد کرده و این پروتئین‌ها در تطابق به خشکی نقش

مهمی را ایفا می نمایند. اغلب این پروتئین‌ها آنزیم‌هایی هستند که در سنتز اسمولیت‌ها، آنتی‌اکسیدان‌ها و یا هورمون‌هایی مثل ABA شرکت کرده، که این تغییرات منجر به بالا رفتن تحمل به خشکی می‌شود (Jones et al 1981). در حال حاضر از پیشرفت‌های علم ژنتیک برای تطابق گیاهان به خشکی و انتخاب گیاهان مقاوم به خشکی استفاده می‌شود (Nguyen 1997).

۱-۳- اثرات عمومی تنش خشکی :

تنش خشکی بر هر یک از جنبه‌های رشد موثر بوده و موجب تغییرات آناتومیکی و مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی می‌گردد که بعضی مربوط به کاهش آماس، برخی مربوط به کاهش پتانسیل آب و برخی مربوط به کاهش پتانسیل اسمتیک می‌باشد.

۱-۳-۱- اثر تنش خشکی بر رشد گیاه :

تنش خشکی یک فاکتور محدود کننده بسیار مهم در مراحل ابتدایی رشد گیاهی محسوب می‌شود که هم رشد طولی و هم رشد عرضی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در میان گیاهان، برنج معمولاً بیشترین حساسیت را نسبت به خشکی نشان می‌دهد (Shao et al 2008).

واضح‌ترین اثر تنش طولانی مدت خشکی، کاهش اندازه گیاه می‌باشد (Asseng et al 2004). رشد اندام‌ها بستگی به سرعت تولید سلول‌های جدید و سرعت بزرگ شدن این سلول‌ها دارد که هر دو فرآیند به آماس سلولی حساس هستند (Kirnak et al 2001). گرچه کاهش آماس سلول مهم‌ترین عامل کوچک ماندن گیاه است ولی علاوه بر آماس عوامل دیگری نیز دخالت دارند.

گزارش شده است که در گیاهانی مثل سویا (Specht et al 2004) و سیب زمینی (Heuer and Nadler 1995) و در گیاه ختمی مخملی *Abelmoschus esculentus* (Sankar et al 2007) و جعفری (*Petroselinum*

crispum) (Petropoulos et al 2008) رشد طولی به شدت کاهش یافته و در گیاهچه های مرکبات، رشد طولی گیاه تحت تنش خشکی حدود ۲۵٪ کاهش یافته است (Wu et al 2007).

۱-۳-۲- اثر تنش کم آبی بر ساختمان گیاه:

گیاهانی که در معرض خشکی هستند نه تنها اندازه شان کاهش می یابد بلکه خصوصیات ساختمانی، به خصوص برگ های آنها نیز تغییر یافته و سطح برگ، اندازه سلول ها، حجم منافذ بین سلولی کاهش یافته ولی مقدار کوتین، موم، تعداد رگبرگ ها، کرک ها و ضخامت لایه پارانشیمی برگ ها افزایش می یابد که این موارد بیشتر در گیاهان مقاوم به خشکی دیده می شود (Asseng et al 2004).

کاهش سطح برگ یکی از اولین پاسخ های برگ به تنش خشکی است (Hsieh et al 2002). در بسیاری از گیاهان چند روز بعد از شروع تنش توسعه و رشد برگ متوقف می شود. مواردی وجود دارد مبنی بر اینکه ABA در این پدیده یعنی کنترل توسعه برگ نقش اساسی ایفا می کند، اگرچه حفظ تورژسانس سلول در شرایط خشکی نقش مهمتری ایفا می کند (Morgan 1990). کاهش پتانسیل اسمزی با تجمع تنظیم کننده های اسمزی می تواند در حفظ تورگر تحت تنش خشکی مشارکت کند (Souza et al 2004).

در مورد تاثیر خشکی بر روی ریشه گیاهان، افزایش رشد ریشه در تنش خشکی در گیاه آفتابگردان گزارش شده است (Tahir et al 2002) در حالی که ریشه گندم و ذرت تحت خشکی تغییر نمی کند (Sacks et al 1997). در تنش خشکی، توسعه سیستم ریشه ای جذب آب را افزایش داده و فشار اسمزی را از طریق افزایش سطح پرولین بالا می برد (Djibril et al 2005).

افزایش نسبت ریشه به اندام هوایی تحت خشکی به دلیل افزایش انتقال ABA از ریشه به قسمت هوایی است (Sharp and LeNoble 2002).

اثر رایج و متداول تنش خشکی بر محصول گیاه، کاهش در وزن تر و خشک است، که این کاهش تقریباً در تمام ژنوتیپ های آفتابگردان دیده می شود (Tahir and Mehid 2001).

اگرچه بعضی از گونه ها مقاومت بهتری را نسبت به سایر گونه ها نشان می دهند. تنش خشکی ملایم وزن خشک اندام هوایی را تحت تاثیر قرار می دهد در حالی که در ژنوتیپ های چغندر قند وزن خشک اندام هوایی نسبت به وزن خشک ریشه در تنش خشکی بیشتر کاهش می یابد (Mohammadian et al 2005).

وزن خشک ریشه، تحت شرایط ملایم و شدید تنش خشکی کاهش می یابد (Wullschleger et al 2005).

۱-۳-۳-۱- اثر تنش خشکی بر رنگیزه ها :

رنگیزه های فتوسنتزی از جمله کلروفیل a و b در به دام انداختن نور، فتوسنتز و تولید محصول نقش مهمی را ایفا می کنند (Anjum et al 2003).

کاروتنوئیدها اگرچه نقش عمده ای در به دام انداختن نور و فتوسنتز ایفا می کنند، به گیاه نیز در برابر خشکی کمک می کنند.

۱-۳-۳-۱- کلروفیل ها :

تنش خشکی تغییراتی در میزان کلروفیل a, b و کاروتنوئیدها ایجاد می کند (Anjum et al 2003) که این کاهش در کلروفیل در پنبه (Massacci et al 2008) و گیاه آفتابگردان (Kiani et al 2008) گزارش شده است. هر چند گزارش شده است که تنش خشکی در دو رقم از گیاه بامیه، محتوی کلروفیل b را افزایش داده در حالی که کلروفیل a دست نخورده باقی مانده است (Ashraf et al 1994).

۱-۳-۳-۲- کاروتنوئیدها :

کاروتنوئیدها تتراپن هایی هستند که از طریق سنتز *de novo* توسط بسیاری از موجودات فتوسنتزی و غیر فتوسنتزی ساخته و در پلاست ها یافت می شوند (Andrew et al 2008).

اگرچه وجود کاروتنوئیدها در کلروپلاست‌ها در جمع کردن نور مکمل کلروفیل می‌باشد، ولی نقش مهم‌تر آن‌ها سم‌زدایی اشکال مختلف اکسیژن‌های فعال در بافت‌های فتوسنتزی است (Tausz et al 2002).
در برخی مطالعات نقش آنتی‌اکسیدانی کاروتنوئیدها در برابر تنش‌های اکسیداتیو گزارش شده است. (Iturbe-Edge et al 1998).

۱-۳-۴ اثر تنش خشکی بر فتوسنتز :

در بسیاری از گیاهان، تنش خشکی باعث کاهش در رشد و فتوسنتز و تغییر در متابولیسم کربن و نیتروژن می‌شود (Pospisilova et al 2000).

ایجاد تنش خشکی روی شاخص‌هایی مانند سطح برگ، تولید ماده آلی، تثبیت CO₂، هدایت روزنه‌ای و رشد سیستم ریشه‌ای تاثیر گذاشته و در نتیجه عملکرد گیاه را کاهش می‌دهد. به عنوان مثال تنش کم آبی معمولاً هدایت روزنه‌ای و فعالیت فتوسنتزی را در برگ تحت تاثیر قرار می‌دهد و گیاه با بستن سریع روزنه‌ها برای جلوگیری از، از دست رفتن آب بیشتر از طریق روزنه‌ها واکنش می‌دهد که در پی آن انتشار CO₂ به برگ‌ها محدود شده و در نتیجه، کاهش در میزان خالص فتوسنتز مشاهده می‌شود (Chaves 1991).

از طرف دیگر به علت بسته شدن روزنه در طی مراحل اولیه تنش کم آبی، ممکن است کارایی مصرف آب افزایش یابد (یعنی CO₂ بیشتری به ازای هر واحد از آب تعرق شده جذب شود). چون بسته شدن روزنه کاهش تعرق را بیش از کاهش غلظت CO₂ داخل سلول تحت تاثیر قرار می‌دهد.

به هر حال زمانی که تنش شدید باشد، کارایی مصرف آب معمولاً کاهش می‌یابد و متابولیسم سلول‌های مزوفیل برگ و توان فتوسنتزی مزوفیل نیز کاهش یافته که این امر باعث کاهش کربوکسیلاسیون و همچنین تغییرات فراساختاری کلروپلاست می‌شود (Pospisilova et al 2000).

۱-۳-۵- اثر تنش خشکی بر تنظیم کننده‌های رشد گیاه :

تنش خشکی روی مقادیر هورمونی تاثیر گذاشته و تعادل هورمونی را بر هم می‌زند، یکی از این هورمون‌ها سیتوکینین است که نقش مهمی در ارتباط ریشه به ساقه اعمال می‌کند در نتیجه مقدار سیتوکینین که از طریق شیره آوند چوبی از ریشه به ساقه منتقل می‌شود کاهش می‌یابد و افزایش انتقال ABA به آوند چوبی توسط ریشه ها نیز موید آن است (Schulz and Caldwell 1995).

از طرف دیگر تنش خشکی منجر به افزایش تجمع ABA می‌شود که در افزایش توانایی حفظ غشاها و آنزیم‌های سلول نقش دارد (Wilkinson and Davies 2002). تنش خشکی موجب افزایش تولید اتیلن می‌شود که در عکس العمل‌های آغازین گیاه به تنش مانند ریزش برگ، پیری و افزایش مقاومت دخالت می‌کند (Taiz and Zeiger 1998).

۱-۳-۶- اثر تنش خشکی بر پرولین :

یکی از مکانیسم‌های مقاومت گیاهان به تنش خشکی، بیوسنتز و تجمع مواد آلی با وزن مولکولی کم می‌باشد. این مواد به عنوان محافظت کننده‌های اسمزی جهت حفظ فعالیت آنزیم‌ها در سلول نیز مطرح می‌شوند. از مهم‌ترین این مواد آلی، اسید آمینه پرولین می‌باشد که ساختمان سه بعدی پروتئین‌ها را در مقابل فشار اسمزی (حاصل از تنش خشکی) خارج سلول حفظ می‌کند (Saneoka et al 2004) در حقیقت این نوع مواد (مانند گلیسین، بتائین، پرولین و پلی‌ال‌ها) موجب ایجاد محیطی سازگار برای ماکرومولکول‌های سلولی (بویژه پروتئین‌ها) می‌شوند. تحقیقات نشان داده است که خشکی، تجمع گلسین، بتائین و پرولین را در سلول القاء می‌کند (Souza et al 2004).

پرولین بطور مستقیم درگیر تنظیم اسمزی نیست، اما از طریق افزایش هیدراتاسیون پروتوپلاسم نقش مستقیمی را بازی می‌کند. در برگ‌های گیاهان تحت تنش خشکی، در بین اسیدهای آمینه آزادی که وجود دارند، پرولین بیشترین مقدار را شامل می‌شود. (Seki et al 2007).

از عواملی که در تجمع پرولین نقش دارند می توان به کربوهیدرات ها اشاره کرد. مشخص شده است که استفاده از کربوهیدرات های برون زا مثل مانیتول ، سوربیتول ، گلوکز ، فروکتوز و سوکروز در محیط کشت کالوس برنج، تجمع پرولین را القا می کند.

از هورمون هایی که بر روی تجمع پرولین اثر گذاشته اند ABA، IBA و کینتین می باشند که در دانه رست های *Guizotia abyssinica* مورد بررسی قرار گرفته اند (Sarvesh et al 1996).

۱-۳-۷- اثر تنش خشکی بر کربوهیدرات ها:

کاهش آب موجب کاهش تورگر و بسته شدن روزنه ها و در نتیجه کاهش غلظت CO_2 داخلی می شود. در نتیجه میزان فتوسنتز و میزان تثبیت CO_2 کاهش می یابد که این کاهش روی توزیع و تجمع و متابولیسم قندها اثر می گذارد. گزارش شده است که با افزایش تنش در برگ ها مقدار نشاسته کاهش می یابد زیرا کربوهیدرات های ذخیره ای صرف رشد گیاه می شوند و غلظت آن ها کاسته و معمولاً مقدار قند آزاد، افزایش می یابد (Ahmadi and Baker 2001).

احتمالاً تغییرات نسبت قندها و پلی ساکاریدها مربوط به فعالیت های آنزیمی است، چون گزارش شده است که تنش آب برگ ها موجب افزایش آمیلاز شده و مقدار قندهای فعال از نظر اسمزی، در برگ ها افزایش می یابد (Taiz and Zeiger 1998).

افزایش فعالیت آنزیم سوکروز سنتاز در برگ های گندم در کم آبی نیز مشاهده شده که این آنزیم نشاسته را به فروکتوز و گلوکز می شکند و احتمالاً افزایش فعالیت آن به دلیل افزایش ABA است (Yang et al 2000).

تجمع کربوهیدرات های احیا کننده داخل سلول ها در تنظیم اسمزی نقش مهمی را ایفا نموده و کمک می کند تا پتانسیل آب سلول کاهش یافته و آب بیشتری برای حفظ تورگر تحت تنش آب داخل سلول باقی بماند (Souza et al 2004).

همچنین گزارش شده است که کربوهیدرات‌های غیر احیا کننده (تری ساکاریدها، تتراساکاریدها، فروکتان‌ها) که در حفظ ساختار و عمل غشا سلولی و پروتئین‌ها نقش دارند در تنش خشکی افزایش می‌یابند (Hoekstra et al 2001).

۱-۳-۸- پاسخ‌های مولکولی به تنش خشکی :

پاسخ گیاهان به کمبود آب بسیار پیچیده است که منجر به پاسخ‌های مختلف در گیاهان می‌شود. هماهنگی این پاسخ‌ها باعث بیان تعداد زیادی ژن می‌شود که تعدادی پروتئین حاصل از آن‌ها در سازگاری به خشکی دخالت می‌کنند.

افزایش سنتز ABA هم پاسخی به خشکی است. از دست دادن تورگر به طرق مختلف حس می‌شود که ممکن است کاهش تورگر باعث تغییراتی در توپوگرافی غشاء شده در نتیجه منجر به تغییراتی در کنفورماسیون پروتئین‌های حساس غشاء مثل کانال‌های یونی شود. بنابراین سیگنال تنش خشکی در سطح خارجی غشاء به وسیله یک گیرنده دریافت شده و به هسته منتقل می‌شود که PLC تحت خشکی فعال شده و روی PIP2 اثر گذاشته و آن را به IP3 و دی‌آسیل‌گلیسرول تبدیل می‌کند. آنگاه IP3 به گیرنده خودش در غشاء شبکه آندوپلاسمی می‌چسبد و موجب باز شدن کانال کلسیم به سیتوپلاسم می‌شود. کلسیم و IP3 به عنوان پیک‌های ثانویه در پاسخ به تنش خشکی در سلول‌های گیاه هستند و باعث پاسخ‌های متفاوت در سیتوپلاسم می‌شوند. پیک‌های ثانویه که دارای طول عمر کوتاه هستند به کانال‌های یونی و آنزیم‌هایی مثل پروتئین کیناز و پروتئین فسفاتاز باند شده و موجب فعالیت آن‌ها می‌شوند. این آنزیم‌ها ممکن است به طور مستقیم یا غیر مستقیم از طریق آنزیم‌های دیگر منجر به فعال شدن فاکتورهای رونویسی شوند که یک سری پروتئین‌ها و آنزیم‌ها را به رمز در می‌آورند که در شرایط اسمزی و تحمل تنش خشکی نقش دارند و همچنین منجر به افزایش بیوسنتز ABA می‌شوند.